

sig nedsætte, uden at Statskassen skulde tabe en eneste Øre. Jeg har jo nok hørt, at en og anden Lollik har sunget en Jeremiade over denne Nedsættelse, men jeg har ikke faaet det Indtryk, at det er saa alvorligt, som det ser ud til. Jeg har talt med nogle Roeproducenter, som have sagt: Ja, det er kedsomt nok, at vi faa mindre for dem, men det gaar vel alligevel. Jeg haaber det samme, det gaar nok alligevel. Men naar det kan ordnes saaledes, at Statskassen ingenting taber, men at derimod Sukkerprisen kan gaa nedad, saa er der manøvreret mesterlig godt, og der kunde saa være Grund til at spørge, om der ikke var andre Felter, hvor der kunde manøvreres paa en lige saa heldig og god Maade.

Der kommer jeg saa, jeg havde nær sagt, til det brændende Spørgsmaal, det er Brændevinen, jeg kommer til. Naar jeg begynder med at sige, at jeg endnu staaer med fuldstændig den samme Opfattelse, som jeg stod med for 6 Aar siden, da vi havde den sørgelige Brændevinsdagsorden til Forhandling her, saa er det fuldstændig rigtigt. Men hvis man deraf vil drage den Slutning, at saa skulde jeg vente og have Ønske om at faa en Forhøjelse af Brændevinsskatten samtidig og i Forbindelse med Toldloven, saa er det en fuldstændig forkert Opfattelse. Det ønskede jeg ikke den Gang, det ønsker jeg heller ikke nu. Hvad jeg den Gang ønskede, var en Fortsættelse af Toldlovsarbejdet, idet jeg var klar over, at hvis vi vedtoge denne Brændevinsdagsorden, saa vilde det være slaaet ihjel med det samme, og det viste sig desværre, at jeg havde Ret. Men nogen begejstret Tilhænger af en Brændevinsskat har jeg aldrig nogen Sinde været. Ja, en Brændevinsskat have vi jo, det, der kan være Tale om, er kun en Forhøjelse eller Nedsættelse, og den Gang var der Tale om en Forhøjelse. Jeg kan med fuld Oprigtighed yde den ærede Minister min hjerteligste Tak, fordi han ikke har sat Brændevinsskattens Forhøjelse i Forbindelse med Toldloven. Det havde været en Klods om Benet, der havde været den alt for meget til Hinder paa dens fremtidige Bane, men derfor kunde det Spørgsmaal gerne fremsættes: er der alligevel ikke noget at gøre ved Brændevinen? Man taler om den fattige Mands Snaps, men den Tale har aldrig haft nogen Betydning for mig, det er kun en Frase, der stikkes ud, og som ikke ret mange Mennesker tro paa — heller ikke Socialdemokraterne. I hvert Fald staaer det saaledes for mig, og vi

fik et aldeles afgørende Bevis derfor i Mandags Aftes; da holdt det høje Raad her i Byen Møde, og det havde et Forslag under Behandling, om der ikke var Grund til at gøre den fattige Mands Snaps lidt billigere, men det blev forkastet. (Afbrydelse). Ja, hvis det ikke har Betydning for den fattige Mands Snaps, om Skatten paa det ene eller det andet Omraade er lav eller høj, saa forstaar jeg det ikke; dersom det ingen Betydning har, naar Kommunen nedsætter Afgiften, kan det heller ikke have Betydning, naar Staten nedsætter den. Jeg hørte ikke et eneste Ord til Fordel for den fattige Mands Snaps, jeg hørte kun, at Kommunen skulde have Penge, og saa maatte Kommunen have større Afgift af sine Værtshusholdere, og er der nogen, der bruger Snaps i Smaa-partier, saa er det netop dem, der komme saadanne Steder. Jeg tror ikke, at Socialdemokraterne have den Varme for den fattige Mands Snaps som før, de viste den i alt Fald ikke i Borgerrepræsentationen. Jeg er nu i den heldige Situation — det kan jo være, jeg tager fejl, men saa kan jeg blive rettet —, at jeg mener, der kan gøres noget her, uden at man behøver at fordyre den fattige Mands Snaps. Jeg fremhævede for et Øjeblik siden Sukkeret, hvor Toldbeskyttelsen blev nedsat, for at derved skulde Prisen synke, og vi have mange andre Positioner, hvor nogen Toldbeskyttelse maaske kunde nedsættes. Men det staaer for mig saaledes, at vi have ingen Produktion her i Landet, som er saa stærkt toldbeskyttet som Brændevin. Saa vidt jeg mindes, har den en Toldbeskyttelse af 15 Øre pr. Pot. Jeg har ganske vist aldrig nogen Sinde købt en Pot Brændevin; men jeg har hørt, at den skulde gaa i Handel og Vandel for 40 Øre eller saadan, men er det Tilfældet, har den en Beskyttelse af over $\frac{1}{3}$ af Værdien, og det staaer for mig som lovlig meget. Jeg har her tænkt mig, om ikke det Udvalg, som faar med Toldloven at gøre, kunde rette en Henvendelse til den højtærede Finansminister, om der ikke var Grund til at fremsætte Lovforslag om en noget højere Afgift af den indenlandske Produktion af Brændevin, hvorved den kunde komme i større Samklang med de øvrige beskyttede Produktioner. Det bliver vanskeligt at finde et eneste beskyttet Produkt, som har en Beskyttelse af 35—36 pCt. af Værdien, og det har Brændevinen faktisk. Jeg kunde tænke mig, at vi f. Eks. kunde komme ned til en Beskyttelse af den indenlandske Produktion af 11 Øre pr. Pot, da det,